

Jože Brega

KRIŽIŠČA ZVEZD

I.

Za križišča zvezd
se rodi človek.

Križišča zvezd so cilji
naših šelestenj,
so smeh pred našimi koraki,
so jok za nami.

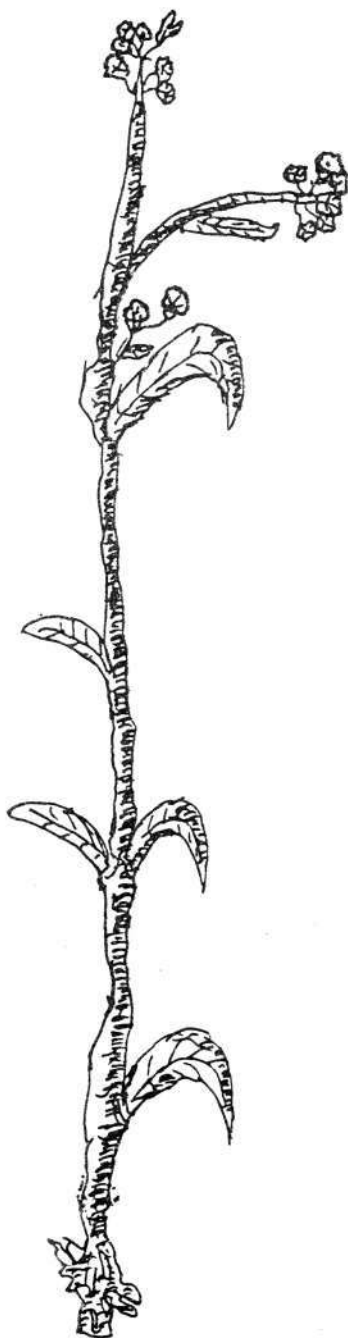
Za križišča zvezd
umre . . . . .

III.

Zaprť sem v zelen odsev
nemirnih rek, ki
v prudu odlagajo
tihe utrinke pesmi
in med koreninami
iščejo mrtve luske
razgaljenih ščuk,
ker med utrinki
pahljačastega neba
ni vedno dovolj
razpetih kril
za blesk v valovih.

Zaprť sem v zelen odsev
nemirnih rek
in le v oranžnih jutrih
mi je njihovo božanje
SREČA.

75

X.

V pogreb bom zavil to trnje,
ki je hotelo cveteti.

V pesem zaviti mrak,
preslikan s tvojimi lasmi,
in kleti.

Prehitro sva se ujela
v križiščih zvezd
in zdaj . . . .
v pogreb bom zavil to trnje.

Prehitro sva izljubila
najino ogledalo.

Takrat je trnje hotelo cveteti.

XIV.

Gojim te za jutri,
ti moja oranžna ljubezen.

Iz tebe bom stkal
pravljico za počitek
ob trudnih večerih.

Hočem, da bi mi
ljubila prste,
ko te bom nekoč,
razpel nad seboj.

Ne zaupam te vetru,
ker hočem,
da v meni zrasteš cela,
ker hočem,
da bi v tebi pel
ves moj korak.

76

